ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա. 163.

Բ. Գիրք 171. պատկ. 186.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Հարաւային պատին արեւելեան կողմը

1. Կ ամ աւ Ն Այ ես Թէլիկս մի ա
2. ք ան եցա սբ ու խա ո խս եւ տվի
3. ընծա մի ար ան քս տվ ին
4. Բ: ժ ամ Թեկ ղի տ աւ նին
5. կատ ար իչքն աւր Հնին

ԾԱՆՕԹ.— Նուիրատուի անունը Թէլիկ է եւ ոչ Թեկղի, ինչպէս տալիս են Ջալ. Բ. 210. Ալիշան Սիսակ. 122. Ouw. Mat. XIII. 129.

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա. 164.

Բ. Գիրք 172. պատկ. 190

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Բաժակից խմող երկու սիրամարգների քանդակի տակ.

1. Կ ամ աւ Այ ես Սե թ ար մի ար ան եցայ
2. սբ եկեղեց խս եւ տվի: Ի: դե կ ան եւ միա յ քանք աս
3. Հմ ան եցին: Ա: աւր ժամ. Նա վա յ սար ին կա տ արի չք Ան նին.

ԾԱՆՕԹ.— Կարող է կարդացուել «Սեթարս» կամ «Սեթարայ», մ-ին մի գծիկ կայ կպած, որ կարելի է ս կամ յ կարդալ. երկրորդ դէպքում պէտք է ար վանկի մէջ կրկնել ա-ն, որ հազուագիւտ չէ արձանագրութիւն-ների մէջ:

Ջալ. Բ. 210 եւ Ալիշ. 123 ունին :Խ: դեկան եւ «Բ: ժամ», փոխանակ «Ի» եւ «Ա: աւր ժամ»: Երկուսն էլ «Երեւման Խաչին» փոխանակ «Նա վա յ սար ին»:

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա. 165.

Բ. Գիրք 172.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Հարաւային պատին.

Կ ամ աւ Ն Այ ես Պե /տր ոս յ իմ Հալ/ալ ար դ եան ց եռ ու/ ծ ախս զա նկ կա գ խս ! մի / ար ա(ն) քս սահ ման եց / ին: Բ: ժ ամ ե րեւ ման խա / չ ին կատ արիչք Հն (աւր– Հնին)

ԾԱՆՕԹ.— Ջալ. չունի: Ալիշան. 124 չունի վերջին երկու բառը: Ouw. Mat. 130 «զանկս» փոխանակ. «զա նկ կագ խս». գ-ը շատ փոքր կցուած է երկրորդ կ-ին. սխալը գրչինն է:

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա. 166.

Բ. Գիրք 172. պատկ. 190.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Հարաւային պատին քաղէի քանդակի տակ.

1. Կ ամ աւն Այ ես Ար եւ ճար միա յ քա նեցայ սբ Ստե փան
2. ոսի եւ տվի: Ի: դն կա նն կն դն ցոյ սեւ մի այ քա նք աս ճմա ն
3. եցին Ա: աւր ժ ամ Խաչ գի ւտ ին կա տ– արի չք նաւ ր Հնի յԱյ

ԾԱՆՕԹ.— Ջալ. Բ. 211. «Խ» փոխանակ «Ի» դեկան երկրորդ տողում: Ouw. 130 «Աբրահամ», որ սխալ է:

Երրորդ տողում «Ա: աւր ժամ» չունին Ջալ. եւ Ալիշան: Ouw. չունի «:Ա», ապա «Սուրբ խաչի տաւնիս» փոխանակ «Խաչգիւտին»:

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ Ա. 167.

Բ. Գիրք 172. պատկ. 189.

ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Արեւմտեան դրան աջ կողմը.

1. Յանուն Այ ես Բ ու քայիս Թոռնս Սամա դաւ լին որդի Ա
2. յ նա ս ու նայ (թէ Այ ան ս ու նայ) Ես Սար գ իս որ տվի Թ ան ատ ի վ ան ից սբ Ստ եփանոսի զՋա
3. քի (թէ տի) նա յ վ ար ին հ ող ն նա ցան Հայրենիք նաք ան տվի ն ինձ զայտ նու
4. թե: Ե: աւր: Թ: իր (իոր) ան ով խա– փ անէ: ՅԺԸ Հայ րա պետացն ն
5. զով եա լ եղիցի.

ԾԱՆՕԹ.— Առաջին տող. Ջալ. Բ. 209. եւ Ալիշան Սիսակ. 123 Սամա զալին. Ouw. Mat. XIII. 131 Սակատելին:

Երկրորդ տողում Բուքայի հօր անունը «Այաս ու- ն այ» կամ «Այ նա ս ու նա յ» ոչ մէկը չունի. աս տառերի գլուխը, նկատում է ա-ի գլխին ն-ի բնորոշ գլխիկը, որ եթէ պատահական չէ, պէտք է կարդալ Այ նա ս ու- նա յ». Ouw. «Յասուկայ»: Երեքն էլ «Թանա դ ի» փոխանակ «Թանատի»:

Երրորդ տողում Ջալ. եւ Ալիշ. «Ջաքնավարին Հողնացան Հայրենիք անքակ», որ սխալ է եւ անմիտ, ինչպէս եւ Ouw. Mat. «զՋատինաց վարին Հողենացանի Հայրենիքն»: Ուշադրութեան արժանի է ճիշդ ընթերցումը զուառաբարբառի նկատմամբ, «նացան», «նաքան»:

Բոլորն էլ ունին «զՅայտնութեան» փոխանակ «զայտնութե»: «Ե: աւր» չունին Ջալ. եւ Ալիշան: